

Lieta C-283/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 4. maijs

Iesniedzējtiesa:

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 23. aprīlis

Prasītāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja:

VA

Atbildētāja:

Deutsche Rentenversicherung Bund

Pamatlietas priekšmets

Sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšana – Pensiju tiesības – Regula (EK) Nr. 987/2009 – 44. panta 2. punkts – Bērna audzināšanas periodu ņemšana vērā – Nosacījums – Nodarbinātība vai pašnodarbinātība

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija, LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem – kā tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura saskaņā ar pamatregulas [Regula (EK) Nr. 883/2004] II sadaļu ir kompetentā dalībvalsts – bērna audzināšanas periods Regulas (EK) Nr. 987/2009 44. panta 2. punkta izpratnē tiek ņemts vērā tādējādi, ka bērna audzināšanas periods Nīderlandē kā uzturēšanās periods pats par sevi dod tiesības uz pensiju?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

- 2) Vai Regulas (EK) 987/2009 44. [panta] 2. punkts – tālāk attīstot Tiesas 2000. gada 23. novembra spriedumu (lieta C-135/99, [EU:C:2000:647], *Elsen*) un 2012. gada 19. jūlija spriedumu (lieta C-522/10, EU:C:2012:475, *Reichel-Albert*) – paplašināti ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajai dalībvalstij bērna audzināšanas periods ir jāņem vērā arī tad, ja personai, kura audzina bērnu, pirms un pēc bērna audzināšanas vienīgi šīs valsts sistēmā gan ir uzkrāti pensijas apdrošināšanas periodi izglītības iegūšanas vai nodarbinātības dēļ, tomēr tieši pirms vai pēc bērna audzināšanas viņa nav veikusi iemaksas šajā sistēmā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD), 21. panta 1. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, 5. un 11. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, 44. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Sozialgesetzbuch (SGB) Sechstes Buch (VI) [Sociālā nodrošinājuma kodeksa VI grāmata] (turpmāk tekstā – “*SGB VI*”), 56. panta 1., 3. un 5. punkts, 57. punkts un 249. pants

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja – Vācijas pilsoņe, kura ir dzimusi 1958. gadā Āhenē [*Aachen*] Vācijā – laikā no 1975. gada līdz 2010. gadam dzīvoja Vālsā [*Vaals*], Āhenes piepilsētā, kura atrodas Nīderlandes teritorijā. Viņa Āhenē apmeklēja skolu, izgāja ievadpraksi, kas bija nosacījums uzņemšanai vietējā sociālās pedagoģijas koledžā, un ieguva valsts atzīta bērnu aprūpes darbinieka kvalifikāciju. No 1978. gada 1. augusta viņa uzsāka viena gada kvalifikācijas praksi bērnudārzā (kvalifikācijas prakse). Parasti šādā kvalifikācijas praksē personas tiek nodarbinātas, ieturot apdrošināšanas obligātās iemaksas. Tomēr, ņemot vērā nepietiekamo prakses vietu skaitu, prasītāja kvalifikācijas praksi izgāja, nesāņemot par to atlīdzību un tādējādi neveicot pensiju apdrošināšanas iemaksas. Pēc valsts atzīta bērnu aprūpes darbinieka mācību sekmīgas pabeigšanas viņa 1979./1980. gadā ieguva kvalifikāciju, kāda nepieciešama, lai stātos universitātē (profesionālo vidējo izglītību). Pēc tam viņa iegūtajā profesijā nav bijusi nodarbināta, ieturot apdrošināšanas obligātās iemaksas, proti, dzīvesvietas Nīderlandē dēļ viņai

Vācijas nodarbinātības dienests nevarēja piedāvāt darba vietu. Vācijā iegūtās izglītības dēļ viņa Nīderlandē nevarēja strādāt kā bērnu aprūpes darbiniece.

- 2 Prasītājai un viņas vīram, pieaicinātai trešai personai, ir divi bērni, kurus viņi kopā ir audzinājuši Vālsā. Vīra profesionālās darbības dēļ ar bērnu audzināšanu galvenokārt nodarbojās prasītāja. Abi bērni pastāvīgi, it īpaši arī laikā no 1986. gada līdz 1999. gadam, apmeklēja skolu Āhenē. Laikā no 1993. gada septembra līdz 1995. gada augustam prasītāja pašnodarbinātas personas statusā uzturēja bērnu modes preču veikalu Āhenē. Par šo darbību viņa neveica iemaksas valsts pensiju shēmā Vācijā. Laikā no 1999. gada aprīļa līdz 2012. gada oktobrim prasītājai Vācijā bija minimāla nodarbinātība, par ko netika ieturētas apdrošināšanas obligātās iemaksas. 2010. gada 1. februārī viņa pārcēlās no Vālsas uz Āheni. No 2012. gada oktobra viņa bija nodarbināta Vācijā, veicot apdrošināšanas obligātās iemaksas. Nīderlandē viņa nekad nav veikusi profesionālo darbību. Viņas vīrs pirms un pēc bērnu dzimšanas nepārtraukti bija nodarbināts Vācijā, veicot apdrošināšanas obligātās iemaksas.
- 3 Pamatojoties vien uz uzturēšanās periodiem Nīderlandē laikā no 1975. gada 13. februāra (17 gadu vecuma sasniegšanas) līdz 2010. gada 1. februārim, ieskaitot, prasītāja saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem ir ieguvusi tiesības uz Nīderlandes vecuma pamatpensiju (turpmāk tekstā – “AOW”) kā valsts pensijas pabalstu.
- 4 Pamatojoties uz prasītājas pieteikumu, atbildētāja kā kompetentā Vācijas pensiju apdrošināšanas iestāde saistoši noteica prasītājas apdrošināšanas stāžā ietvertos datus līdz 2007. gada 31. decembrim (tā sauktais provizoriskais aprēķins). Laika periodu no 1986. gada 15. novembra līdz 1999. gada 31. martam atbildētāja neņēma vērā kā bērnu audzināšanas periodus vai attiecīgi atzīstamos periodus saistībā ar bērnu audzināšanu, jo prasītāja savus bērnus šajā laikā audzināja citā Eiropas Savienības dalībvalstī, proti, Nīderlandē, un audzināšanas sākumposmā nebija Vācijā veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā. Laika periodu no 1999. gada 1. aprīļa līdz 1999. gada 1. jūnijam atbildētāja atzina par atzīstamo periodu saistībā ar meitas audzināšanu, jo prasītāja attiecīgajā laikā Vācijā bija minimāli nodarbināta (2014. gada 1. septembra lēmums; 2015. gada 12. augusta lēmums par pārsūdzību).
- 5 *Sozialgericht Aachen* [Āhenes Sociālo lietu tiesa] noraidīja prasību, kas bija celta par laika perioda no 1986. gada 15. novembra līdz 1999. gada 31. martam kā bērnu audzināšanas perioda vai attiecīgi atzīstamā perioda saistībā ar bērnu audzināšanu neiekļaušanu provizoriskajā aprēķinā. Saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem neesot iespējams atzīt bērnu audzināšanas periodus, kas norisinājušies Nīderlandē. Neesot iespējams pielīdzināt bērnu audzināšanas periodus, piemērojot Regulas Nr. 987/2009 44. panta 2. punktu, jo prasītāja tajās dienās, kad dzima viņas bērni, vai attiecīgi tieši pirms tam Vācijā vai saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem neesot veikusi darbību nedz nodarbinātas, nedz pašnodarbinātas personas statusā, un neesot veikusi iemaksas Vācijas valsts obligātā pensiju shēmā nedz no darbības nodarbinātas, nedz pašnodarbinātas personas statusā. Gluži pretēji,

uzkrātie (uzturēšanās) periodi Nīderlandes valsts pensiju shēmā liecinot par prasītājas ciešo saikni ar Nīderlandes sociālās nodrošināšanas sistēmu. Neesot arī apdrošināšanas periodu, kuri sociālās nodrošināšanas sistēmā nebūtu ņemti vērā. Uz koordinēšanu vērsto Eiropas sociālo tiesību jēga un mērķis neesot divkārši ņemt vērā apdrošināšanas periodus (2016. gada 27. oktobra spriedums).

- 6 Prasītāja savā apelācijas sūdzībā ir norādījusi, ka viņa gan esot dzīvojusi Nīderlandē, tomēr viņas dzīve – tostarp viņas bērnu audzināšana un aprūpe – esot norisinājusies Vācijā kā galvenajā interešu centrā. Tādēļ pret viņu tiekot patvaļīgi īstenota nelabvēlīgāka attieksme salīdzinājumā ar māti, kura savus bērnus arī esot audzinājusi ārvalsts pierobežas teritorijā, bet vismaz vienu mēnesi pirms audzināšanas vai arī tās laikā esot Vācijas Federatīvajā Republikā bijusi nodarbināta, veicot sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, vai arī esot bijusi precējusies ar vīru, kurš audzināšanas periodā uzturēšanās valstī esot veicis Vācijā apdrošinātu darbu. Neesot pareizi veikt nošķiršanu, pamatojoties uz to, vai vecākam, kurš nodarbojas ar bērnu audzināšanu, ir pietiekama saikne ar Vācijas Federatīvās Republikas pensiju programmu, pamatojoties uz viņa paša darbību, vai arī laulātā nodarbinātība Vācijā dēļ, par kuru tiek ieturētas sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas. Apdrošināšanas periodi netiekot divkārši ņemti vērā, jo Nīderlandes izmaksātā pensija par periodiem, par kuriem pastāvēt līdzīgas tiesības uz pensiju Vācijā, tiekot attiecīgi ieskaitīta.
- 7 Apelācijas tiesvedības laikā atbildētāja prasītājai ir piešķīrusi ikmēneša pensiju 109,14 EUR no 2018. gada 1. marta (2019. gada 18. februāra lēmums) pilnīgas darba nespējas dēļ. Ja tiktu iekļauti izskatāmajā lietā strīdīgie bērnu audzināšanas periodi un atzīstamie periodi saistībā ar bērnu audzināšanu, kas līdz šim nav ņemti vērā, prasītāja saņemtu ikmēneša pensiju 349,02 EUR apmērā.
- 8 Nīderlandes *Sociale Verzekeringsbank (SVB)* [Sociālā nodrošinājuma kase] 2019. gada 20. augusta izziņā par pabalstu ir paziņojusi, ka, pamatojoties uz uzturēšanās periodiem, prasītājai esot tiesības uz AOW pabalstu 70 % apmērā. Gadījumā, ja bērnu audzināšanas periodi tiekot ņemti vērā Vācijas valsts obligātajā pensiju shēmā, Nīderlandes pensijas pabalsta apmērs samazinoties par 10 %.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 Atbilstoši Vācijas tiesību aktiem prasītājai nav tiesību uz lielāku pensiju no 2018. gada 1. marta darba nespējas dēļ, pamatojoties uz bērnu audzināšanas periodu un atzīstamo periodu vērā ņemšanu atbilstoši *SGB VI* 56. un 57. pantam. Tā kā atbildētāja 2019. gada 18. februāra lēmumā, aprēķinot pensijas apmēru, nav ieskaitījusi izskatāmajā lietā strīdīgos bērnu audzināšanas periodus, to nevar apstrīdēt, tikai balstoties uz valsts tiesību aktiem. Prasītāja gan izpilda ieskaitīšanas nosacījumus, kas paredzēti *SGB VI* 56. panta 1. punkta otrā teikuma 1. un 3. apakšpunktā, jo audzināšanas periods ir attiecināms uz viņu un ieskaitīšana attiecībā uz viņu nav izslēgta. Tomēr ieskaitīšanu nevar piemērot (jau

vien) tāpēc, ka audzināšana nav notikusi nedz Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, nedz ir pielīdzināma šādai audzināšanai Vācijā (*SGB VI 56.* panta 1. punkta otrā teikuma 2. apakšpunkts, to skatot kopā ar 3. punktu).

- 10 Ieskaitīšanu atbilstoši *SGB VI 56.* panta 3. punkta pirmajam teikumam nevar piemērot tāpēc, ka prasītājas abu bērnu audzināšana nenoritēja Vācijā. Nevar apsvērt arī ieskaitīšanu atbilstoši *SGB VI 56.* panta 3. punkta otrajam teikumam, jo tad vecākam, kurš audzina bērnu, pastāvīgi kopā ar bērnu būtu jādzīvo ārvalstīs un viņa obligāto iemaksu periodiem Vācijā būtu jāaptver audzināšanas laiks vai laiks tieši pirms bērna dzimšanas saistībā ar valsti – tātad ārvalstīs – veiktu algotu darbu vai pašnodarbinātību. Izskatāmajā lietā tas tā nav. Nav iespējama arī ieskaitīšana atbilstoši *SGB VI 56.* panta 3. punkta trešajam teikumam. Atbilstoši tam ir vajadzīgs, lai prasītājas vīram, viņiem kopīgi dzīvojot ārvalstīs, būtu bijuši obligāto maksājumu periodi Vācijas valsts pensiju shēmā, pamatojoties uz ārvalstīs veiktu darbību. Izskatāmajā lietā tas tā nav.
- 11 Ņemot vērā to, ka bērnu audzināšanas periodi saskaņā ar *SGB VI 56.* pantu nav ieskaitāmi, nevar izmantot arī atzīstamos periodus saistībā ar bērnu audzināšanu *SGB VI 57.* panta izpratnē. Ciktāl prasītāja laika periodā no 1993. gada septembra līdz 1995. gada augustam Vācijā ir veikusi vairāk nekā minimālu darbību pašnodarbinātas personas statusā, viņai nerodas tiesības uz atzīstamo periodu saistībā ar bērnu audzināšanu atzīšanu, jo par šiem periodiem nav veiktas obligātās iemaksas, *SGB VI 57.* panta otrais teikums.
- 12 Tiesvedības rezultāts ir atkarīgs no tā, vai prasītājas bērnu audzināšanas periodu un atzīstamo periodu saistībā ar bērnu audzināšanu atzīšana izriet no Regulas Nr. 987/2009 44. panta 2. punkta plašākas interpretācijas, ņemot vērā līdzšinējo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru attiecībā uz (Vācijas) bērna audzināšanas periodiem.
- 13 Izskatāmajā lietā *ratione materiae* ir piemērojams Regulas Nr. 987/2009 44. panta norma, jo tajā ir ietverts īpašs tiesiskais regulējums situāciju pielīdzināšanai saistībā ar bērnu audzināšanu ārvalstīs. Ņemot vērā, ka uz prasītāju, kura attiecīgajā laika periodā ar saviem bērniem dzīvoja Nīderlandē, neattiecas Regulas Nr. 883/2004 11. panta 3. punkta a)–d) apakšpunkts, saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punkta e) apakšpunktu “kompetentā dalībvalsts” ir Nīderlande. Ja Nīderlande neņem vērā bērna audzināšanas periodus, tādā gadījumā kompetenta ir Vācijas Federatīvā Republika. Tādēļ lēmuma pieņemšanai (vispirms) ir būtiski, vai Nīderlandes tiesību akti “neņem vērā” bērna audzināšanas periodus attiecīgā tiesiskā regulējuma izpratnē.
- 14 Saskaņā ar Regulas Nr. 987/2009 44. panta 1. punktu “bērna audzināšanas periods” ir jebkurš periods, kas ir iemaksu periods saskaņā ar dalībvalsts pensiju tiesību aktiem vai kas nodrošina pensijas papildinājumu konkrēti tā iemesla dēļ, ka persona ir audzinājusi bērnu, neatkarīgi no metodes, kāda izmantota šādu periodu aprēķināšanai, un neatkarīgi no tā, vai tie uzkrājas bērna audzināšanas laikā vai tiek atzīti ar atpakaļejošu spēku. Tādējādi ir jābūt tādiem ar pensiju

tiesībām saistītiem faktiem kā iemaksu periodam vai pensijas papildinājumam bērna audzināšanas dēļ, līdz ar to jābūt saiknei ar konkrētiem audzināšanas periodiem. Ir vajadzīgs, lai bērna audzināšanas periodi tiek ieskaitīti kā tādi un/vai ir paredzētas (lielākas) tiesības uz pabalstiem tikai bērna audzināšanas dēļ. Šajā ziņā nav būtiski, vai konkrētā gadījumā bērna audzināšanas periodi faktiski tiek ieskaitīti, svarīgi ir vienīgi tas, vai dalībvalsts tiesību akti principā paredz ņemt vērā bērnu audzināšanas periodus kā apdrošināšanas periodus (šādu viedokli pauž arī ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] 2012. gada 1. marta secinājumos lietā *Reichel-Albert*, C-522/10, EU:C:2012:114, 67. punkts).

- 15 Nīderlandes pensiju sistēmā bērna audzināšanas periodi netiek skaidri ieskaitīti kā iemaksu periodi un no tiem neizriet pensijas papildinājums vai cita veida ietekme uz tiesībām saņemt pabalstus Regulas Nr. 987/2009 44. panta 2. punkta izpratnē. Nīderlandes valsts pensija saskaņā ar *AOW (Algemene Ouderdomswet* [Likuma par vecuma pensijas vispārīgo sistēmu]) ir atkarīga tikai no uzturēšanās periodiem vai attiecīgi darba periodiem Nīderlandē. Ikviens iedzīvotājs katru gadu, kuru viņš dzīvo vai strādā Nīderlandē, uzkrāj 2 % no pilna apmēra *AOW* pensijas. Ja persona 50 gadus ir bijusi apdrošināta saskaņā ar *AOW*, viņai ir tiesības saņemt *AOW* pensiju pilnā apmērā. Ņemot vērā to, ka prasītāja Nīderlandē ir dzīvojusi nepilnus 35 gadus, viņai attiecīgi ir tiesības uz *AOW* pensiju aptuveni 70 % apmērā. Ikvienam, kurš Nīderlandē ir uzkrājis vajadzīgos uzturēšanās vai darba periodus un ir sasniedzis likumā noteikto pensionēšanās vecumu, ir tiesības saņemt *AOW* pensiju. Tā kā attiecībā uz valsts pensiju kā pensijai būtisku nosacījumu ņem vērā tikai Nīderlandē uzkrātos uzturēšanās vai darba periodus, nevis tieši bērna audzināšanas periodus, iesniedzējtiesas senāts uzskata, ka Nīderlandes pensiju sistēmā “netiek ņemti vērā” bērna audzināšanas periodi Regulas Nr. 987/2009 44. panta 1. un 2. punkta izpratnē.
- 16 Ja Tiesa uz pirmo prejudiciālo jautājumu atbild noliedzīgi, kompetenta ir Vācijas Federatīvā Republika kā dalībvalsts, kuras tiesību akti saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 II sadaļu bija piemērojami attiecīgajai personai, Regulas Nr. 987/2009 44. panta 2. punkts. 44. panta 2. punkta nosacījums prasītājas gadījumā saskaņā ar šī panta 3. punktu nav izslēgts, jo prasītāja Nīderlandē nav veikusi darbību nedz nodarbinātas, nedz pašnodarbinātas personas statusā.
- 17 Regulas Nr. 987/2009 44. panta 2. punkta nosacījums atbilstoši tā formulējumam nav izpildīts. Atbilstoši tam ir vajadzīgs, lai prasītāja dienā, kad saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem bērna audzināšanas periodu sāka ņemt vērā attiecīgajam bērnam (tātad abu viņas bērnu dzimšana brīdī), viņa būtu veikusi darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā. Izskatāmajā lietā tas tā nav. Tomēr iesniedzējtiesas senāts uzskata, ka saskaņā ar līdzšinējo Tiesas judikatūru nopietni ir apsverama pieeja plašāk piemērot Regulas Nr. 987/2009 44. panta 2. punktu, plaši interpretējot tā formulējumu, attiecinot to arī uz situācijām, kurās apdrošināta persona pirms bērnu dzimšanas gan nav strādājusi algotu darbu vai veikusi darbību pašnodarbinātas personas statusā, tomēr tā vietā pirms bērna dzimšanas ir veikusi neapmaksātu darbu, par kuru nav jāveic apdrošināšanas obligātās iemaksas, un pēc bērna dzimšanas ir veikusi darbību pašnodarbinātas personas

statusā, par kuru nav jāveic apdrošināšanas obligātās iemaksas. Jāizlemj, vai arī šie nosacījumi ir pietiekami, lai par pietiekamu uzskatītu saikni starp audzināšanas periodiem un apdrošināšanas periodiem Vācijas pensiju sistēmā – Tiesas līdzšinējās judikatūras izpratnē.

- 18 Iesniedzējtiesas senāts uzskata, ka, ievērojot LESD 21. pantu un ņemot vērā Tiesas līdzšinējo judikatūru, šāda plašāka interpretācija ir iespējama (Tiesa, spriedums, 2012. gada 19. jūlijs, C-522/10, *Reichel-Alber*, 35. un 45. pants, EU:C:2012:475).
- 19 Salīdzinot izskatāmo lietu ar tām, kuras Tiesa līdz šim ir izlēmusi, kā nozīmīga atšķirība ir jākonstatē apstākļi, ka prasītāja pirms pārcelšanās uz dzīvi ārvalstīs un it īpaši pirms savu bērnu dzimšanas nav veikusi Vācijas Federatīvajā Republikā vispār nekādu darbību nodarbinātas personas statusā, par kuru būtu jāveic apdrošināšanas obligātās iemaksas, bet tajā pirms bērnu dzimšanas ir uzkrājusi tikai apdrošināšanas stāžā ieskaitāmus mācību periodus (tā sauktos ieskaitīšanas periodus) un pēc bērnu dzimšanas sākotnēji vairākus gadus vispār nav bijusi nodarbināta. Tomēr vairāki apstākļi varētu liecināt par to, ka arī izskatāmajā lietā var uzskatīt, ka eksistē pietiekama saikne starp audzināšanas periodiem un apdrošināšanas periodiem.
- 20 Šādu saikni apstiprina fakts, ka visa prasītājas darba pieredze bija saistīta tikai ar Vācijas Federatīvo Republiku, proti, prasītāja tikai Vācijā apmeklēja skolu un sekmīgi pabeidza valsts atzīta bērnu aprūpes darbinieka mācības; attiecīgie ieskaitīšanas periodi saistībā ar (profesionālo) izglītību ir arī reģistrēti viņas apdrošināšanas stāžā. Parasti kvalifikācijas praksei, kuru prasītāja izgāja 1978./79. gadā, bija jānotiek, tās laikā saņemot atlīdzību un tādējādi veicot apdrošināšanas obligātās iemaksas. Tomēr (apstākļu sakrītības dēļ) prakse tika izieta, nesaņemot par to atlīdzību un tādējādi neveicot apdrošināšanas obligātās iemaksas, tikai tāpēc, ka toreiz izglītības iegūšanas vietā bija vairāk pretendentu nekā topošajiem bērnu aprūpes darbiniekiem paredzēto amata vietu. Nīderlandē prasītāja neatrada darba vietu, jo viņa nevarēja pierādīt tur pieprasītās izglītības esamību. Vācijā viņai neizdevās atrast darbu tāpēc, ka darba meklējumu sakarā viņai tika ieteikts vērsties savas dzīvesvietas valstī (Nīderlandē). Arī pārējais dzīves gājums viņai galvenokārt bija saistīts ar Vācijas tiesību, ekonomisko un sociālo sistēmu, proti, viņas bērni Vācijā apmeklēja skolu, līdz ar to noteikts bērnu audzināšanas posms neizbēgami norisinājās arī Vācijā. Viņas vīrs pirms un pēc kopīgo bērnu dzimšanas ir bijis nodarbināts tikai Vācijā, veicot apdrošināšanas obligātās iemaksas. Prasītāja Nīderlandē nekad nav bijusi nodarbināta vai pašnodarbināta, veicot apdrošināšanas obligātās iemaksas. Turpretim laika periodā no 1993. gada septembra līdz 1995. gada augustam viņa Vācijā veica darbību pašnodarbinātas personas statusā, par kuru nebija jāveic apdrošināšanas obligātās iemaksas. Laikā no 1999. gada aprīļa līdz 2012. gada oktobrim prasītājai bija minimāla nodarbinātība, par ko netika veiktas apdrošināšanas obligātās iemaksas, un no 2012. gada oktobra viņa Vācijā strādāja algotu darbu. Iesniedzējtiesas senāts atzīst, ka – atšķirībā no iepriekš minētajām lietām, kuras Tiesa iepriekš ir izlēmusi – prasītāja savu dzīvesvietu uz citu dalībvalsti nav pārcēlusi īslaicīgi, bet

gan ir dzīvojuši tajā pastāvīgi. Tomēr iesniedzējtiesas senāts šo atšķirību uzskata par nebūtisku. Svarīgi drīzāk ir tas, ka prasītājas darba pieredze ļauj konstatēt viņas integrāciju vienīgi Vācijas Federatīvās Republikas darba vai attiecīgi nodarbinātības dzīvē. Iesniedzējtiesas senāts uzskata, ka ar LESD 21. pantā nostiprinātajām Eiropas Savienības pilsoņu tiesībām uz brīvu pārvietošanos nebūtu saderīgi, ja bērnu audzināšanas periodus vai attiecīgi atzīstamos periodus saistībā ar bērnu audzināšanu neņemtu vērā tikai tāpēc, ka prasītāja ir izlēmusi dzīvot vien pārsimts metru no Āhenes pilsētas un attiecīgi Vācijas valsts robežas Nīderlandes teritorijā.

- 21 Pēc iesniedzējtiesas senāta domām, daudzi faktori liecina par to, ka kvalifikācijas prakse, kuru prasītāja pirms bērnu dzimšanas tikai apstākļu sakritības dēļ izgāja, nesaņemot par to atlīdzību – un tādējādi neveicot apdrošināšanas obligātās iemaksas –, un pēc bērnu dzimšanas veiktā darbība pašnodarbinātas personas statusā, par kuru nebija jāveic apdrošināšanas obligātās iemaksas, vai attiecīgi atbildētājas vērā ņemtā minimālā nodarbinātība no 1999. gada, par kuru nebija jāveic apdrošināšanas obligātās iemaksas, ir jāuzskata par pietiekamu saikni ar Vācijas valsts pensiju shēmu. Divkārti netiek ņemti vērā arī paralēlie uzturēšanās periodi Nīderlandē un bērnu audzināšanas periodi Vācijā (šajā ziņā skat. arī Regulas Nr. 883/2004 12. apsvērumu, atbilstoši kuram jānovērš viena veida pabalstu pārklāšanās vienā un tajā pašā laikposmā). Tā tas ir tādēļ, ka gadījumā, ja saskaņā ar Vācijas pensiju tiesību aktiem ņem vērā bērnu audzināšanas periodus, prasītājas vecuma pensija Nīderlandē tiek attiecīgi samazināta.